अनालब्धं जृम्भति गाण्डिवं धनुरनाहता कम्पति मे धनुर्ज्या । बाणाश्च मे तूणमुखादिसृत्य मुहुर्मुहुर्गन्तुमुद्यन्ति चैव ।
खड्गः कोषान्निःसरति प्रसन्नो हित्वेव जीर्णामुरगस्त्वचं स्वां । ध्वजे वाचो रौद्ररूपा भवन्ति कदा रथो योक्ष्यते ते किरीटिन् । १९१०

गोमायुसङ्घाश्च नदन्ति रात्रौ रक्षांस्यथो निष्पतन्त्यन्तरीक्षात् । मृगाः शृगालाः शितिकण्ठाश्च काका गृध्रा बकाश्चैव तरक्षवश्च ।
सुवर्णपत्राश्च पतन्ति पश्चात् दृष्ट्वा रथं श्वेतहयप्रयुक्तं । अहं ह्येकः पार्थिवान् सर्वयोधान् शरान्वर्षन् मृत्युलोकं नयेयं ।
समाददानः पृथगस्त्रमार्गान् यथाऽग्निरिद्धो गहनं निदाघे । स्थूणाकर्णं पाशुपतं महास्त्रं ब्राह्मं चास्त्रं यच्च शक्रोऽप्यदान्मे ।
वधे धृतो वेगवतः प्रमुञ्चन्नाहं प्रजाः किञ्चिदिहावशिष्ये । शान्तिं लब्धे परमो ह्येष भावः स्थिरो मम ब्रूहि गावल्गणे तान् ।
ये वैजय्याः समरे सूत लब्ध्वा देवानपीन्द्रप्रमुखान् समेतान् । तैर्मन्यते कलहं सम्प्रमथ्य स धार्त्तराष्ट्रः पश्यत मोहमस्य । १९१५

वृद्धो भीष्मः शान्तनवः कृपश्च द्रोणः सपुत्रो विदुरश्च धीमान् । एते सर्वे यद्वदन्त्येतदस्तु आयुष्मन्तः कुरवः सन्तु सर्वे ।

इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि यानसन्धिपर्वणि सञ्जयवाक्ये सप्तचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४७ ॥

॥ वैशम्पायन उवाच ॥ समवेतेषु सर्वेषु तेषु राजसु भारत । दुर्योधनमिदं वाक्यं भीष्मः शान्तनवोऽब्रवीत् ।
बृहस्पतिश्चोशना च ब्रह्माणं पर्युपस्थितौ । मरुतश्च महेन्द्रेण वसवश्चाग्निना सह ।
आदित्याश्चैव साध्याश्च ये च सप्तर्षयो दिवि । विश्वावसुश्च गन्धर्वः शुभाश्चाप्सरसाङ्गणाः ।
नमस्कृत्योपजग्मुस्ते लोकवृद्धं पितामहं । परिवार्य्य च विश्वेशं पर्य्यासत दिवौकसः । १९२०
तेषां मनश्च तेजश्चाप्याददानाविवौजसा । पूर्वदेवौ व्यतिक्रान्तौ नरनारायणावृषी ।
बृहस्पतिस्तु पप्रच्छ ब्रह्माणं काविमाविति । भवन्तं नोपतिष्ठेते तौ नः शंस पितामह ।
॥ ब्रह्मोवाच ॥ यावेतौ पृथिवीं द्यां च भासयन्तौ तपस्विनौ । ज्वलन्तौ रोचमानौ च व्याप्यातीतौ महाबलौ ।
नरनारायणावेतौ लोकाल्लोकं समास्थितौ । ऊर्ज्जितौ स्वेन तपसा महासत्त्वपराक्रमौ ।
एतौ हि कर्मणा लोकं नन्दयामासतुर्ध्रुवं द्विधाभूतौ महाप्राज्ञौ विद्धि ब्रह्मन्परन्तपौ । असुराणां विनाशाय देवगन्धर्वपूजितौ । १९२५

॥ वैशम्पायन उवाच ॥ जगाम शक्रस्तच्छ्रुत्वा यत्र तौ तेपतुस्तपः । सार्द्धं देवगणैः सर्वैर्बृहस्पतिपुरोगमैः ।
तदा देवासुरे युद्धे भये जाते दिवौकसां । अयाचत महात्मानौ नरनारायणौ वरं ।
तावब्रूतां वृणीष्वेति तदा भरतसत्तम । अथैतावब्रवीच्छक्रः सख्यं नः क्रियतामिति ।
ततस्तौ शक्रमब्रूतां करिष्यावो यदिच्छसि । ताभ्याञ्च सहितः शक्रो विजिग्ये दैत्यदानवान् ।
नर इन्द्रस्य सङ्ग्रामे हत्वा शत्रून् परन्तपः । पौलोमान् कालकञ्जांश्च सहस्राणि शतानि च । १९३०
एष भ्रान्ते रथे तिष्ठन् भल्लेनापाहरच्छिरः । जम्भस्य यसमानस्य तदाश्चर्य्यमनमाहवे ।